

הנאהות ניוביאליות של מועל איז אנטהן האנטהן

סאנס סאנס

קונטראם

ליריקת, שירתם ומכחמות

התכנית - און

- א. פולניה: א. גאנז, א. זוקמן
- ב. ארנומניה: ב. הולמן.
- ג. הזרות והזרות בפּרִיז: ועדת שליחי הזרות העממיות היישוב והסתדרות.
- ד. שכנות חצריכים: פְּנַסָּה אֶלְעָם, נאום בישק, האורות האורות.
- ה. מסצ'ז'טס: מיחזור המהומות הרבות וברוקטן, בלטברג, סטודנט. אונס.
- ו. כהן בלינשטיין.
- ז. ביצנות הסוציאליזם ויעתת פֿרְץ בלינשטיין.
- ח. מאנתרופולוג.
- ט. בעבודה: פְּנַסָּה, וועת התutowת, מתח-תקות רוחות טויה, טהובו, פְּנַסָּה ירושלים.
- ט. מכחמי חברים: הקונסם הבא.

28/1/1919

שפטנין זילנד גזען.

את העתקות הפלרכיות בפוריות מעתקיות כוון האחדן שני נושאנו
האחד הוא שמו של האstor פיל' מאירובת והשני – מהרמן לקרט
חוודה בין לאמת העזהה לא לסoria, שי דברם אלה קשורות זה
בזה, כי עד שבא האstor רבו הפסקוקין, אם לא תבא השעה, – פסקוקים
שנבעו מתיק ידיעות שונות שבאו בעצמות האירופית על בוטל החקלה
בדבר שליחות חזעורה. גם חובי טאמרים אדרוי, שטבלי המכט בעבודות
טוביות ובמיצגים ותוכבים, או למלוד אך ורק טוך פברה, כי הוועדה
בוא תבא, ואולם משבאה האstor והצעיר מסרש בנאומו ובמנשו, כי קרובה
חוודה לבוא – במלול כל המבוקת גם לא נשאץ צד בדיברות יתרוות
לכבוד טראט, שעומד גוא האמץ חזע עי עין משללה תעודה. הוא הגד
לבוא לפזרות לבטה לעמך ארין את דעת דקלה, להודיע לאמד הערבו את
הזכנית הפלרכית שפענוקווח ניא באזופת, ולעוזרו לחגיג לפסחוועה את
אתון הדרישות שתחפש הוא לעודת החלום
לקראת בו האstor פיל' מאירובו מושך נועל העדרים מכל ערי
פודרט, הפלרכיות – כי, שקדאים לום העתונאות. רבטס מלה נסע לקלט
את פני פיל' ברוותה. עיר סטס בו האבוי נקרת שט לנטדו עי
אנדרת צעדי בדרכות הרגאות, בו נושא החבה נאומות על גל השעה ועל
הזמן באנרכיות משלמתן בן כל הילק' סודיה אטישבדה. אזן פינדי
משלחתן אלאן אלאן יעך אטן, כי האדרות האנרכיות באנרכיות
אפשריות רק אם תזאזר בלהן בן העיריש בדורות' וו' היה הנורות באנפן;
כי פלשטיינה אנה אלא הילק' משלים את מוריון ואן חיס לאחד חקלוק
בל' השער. המפער נזניע-נגולת-בא דבר על פירושה של פלשטיינה חזוקה
דק לירטס עבורות למען מראה לאחת האדרות הדורות עשרוות ברגל; וזה
הוביל את רצאנ, כי הפלרכיה הפלרכיות הנודע לארכנות רוחיקות לעמך הפורות
את אדרותן – יבוא לאין זו, שהוא חטשן מלוחה, יטח אותה בחטפה
זבריזונן, והזה או מזקה אל האין לברכות לושביה.

האstor פיל' בא בירוחם ביום ד' 30 לאאייל בגאנט שווין
צדרות. הוא נתקבל בטעם נועל עי פקקי הכבא האנגלים והפלרכיות
הטישל הגאנא, הפלרכיות הפלרכיות הפלרין עם רב. אוניה הפלרכות שכנול
וין לבבורה, נזרוי הגאנא שבעיד האסטעו נס דם בקבלת האנאנט אשר
שחוות בבורות עד ים השם נמע דטשקי.
את פארה ההזהה של קבלת פטיט שגעטה לאstor פיל' בדשך
קנעה לשין העזיות טאנ. לערעג הבל, לא ראתה בזאת סוריה מיטה, וכט

4

כל מושבות הרים בזאת שוו בחולון, אבל דבר אחד על פci רשותו, הוא מפני את האזרחות שהטלתו עתה על צורן הנילוות, שנשאלה לחתום גאנטס לאירוע; קרא לאחחות שלמה ודרישת דוחש החדים בכל תקופה העתן "אל חוקה" (כיהוט) מוכחה פאנץ איזה, כי אין דבר שיטול ללחזרה עתה בין הפליטים והזרים ולתפרקם עד מלחמת המנדטית או שטיפת ליטיגיות חבלן.

הנ"ל מוכיח כי ערך הערך שפער בפערת הערך נושא של פערת הערך. ואלה הטענה:

5) חוקת הדקנות הקטנת עתה ישארו בתקופת ע"ד התקף גזע ורשי דעם. או יתוקנו חוקת אלה או תחולו נקדחות ונהוגם למלעלן אוירין. וליהוחה הפטשנד האזרחיות שתקי

6) הארץ מחלוקת בסוג התייחסות לשליטים, שחוור שטחים בירושה
אלאם בענייניהם והונאים וקשיים אחד בשני בעניהם ובשליטים. מחלוקת זו
שנה לא לטבאות ולגאנם הייאנסרים, בין ותגאנם המקומים היזוחדים
אכפלשטיינה וטירון, מטהו שטחי הערים «הנגידות» בגלילות חלה, רקע
ויזילו והטבות שלכני, גלווי היבטים וכובוי הנטיבות.

8) כלכלת תרבות מושג עליון שטחן, שטחן עליון הושג עליון שטחן כחוות שטחן און ווות השטחן. כחוות הוחשנה בבל אונען. מושג און גונל און עני היליל ויקצע און תקינו הנטוות בוחנות לאונען, בוגנו שלא פדר און זקן האזען ובלילו און במושג.

ה) נס הגדילים והלטנים בכלל יוכזו למשמעות פבשלהו אותו כללו
אשר ביריתת תחיה בקיין-ברדשיך ובחרף כבירותך. מונען המוניטוריום של
פבשלהו דואמ' גדרות אדריאניות כלפי בו זוג המורשתם הבלתי-
(*) חנוך המפלגה החגוזית, שעת מלחול התהומות חווית של החגוז.

10

כל אשר אזכיר טענו, בלו כל חזאי ותנאי, אם לא? (קריאות) כלו
בדוחן, כלו כהן לאשענוק, וזה האמור:

הכונת הדרות תחך אם הזכיר שעל פיהם יתהלך כל עשי מושחת
דעתי ביעון הנדרת מושחת אין אלה מושחת. עד כה לא דיברנו בכך
מפורש בשאלת זו, אבל הגם עם כל זו הזרם המשותף שמי אשר
להרכיבן לנו, כי רוחה אני שהטעות עזיד לקלל ובטעות שורה משווה נזקתו—
על רקע את החזרה שורשו הדרכם בין הלאטוט ווועט זלטיא עלום לקלל
העם. אני חישב שעדרין תחולק לניליטים שונים, כי שעריך דבאנט דגאנטעריך
וועט האניט, ומכם האניט, שבדבך כל גליל בעדליך מושחת. המושלחן בדורות ליל
תפומר במו גאנט-האנט, ואנט-האנט לא כמו פטנט האנט. דברים אלה
נאמרות ורק בשם הערטש, וזה רק עזני און. אבל מוקה און, כי אם
הזהירות הדרגתית, ואחריה שדריגט לא טאנטן, נסכא כי אני ספונט און

באותו מועד דברו לפנֵי האוצר כי הוא כה כל היותר, שוויי הימנעות, דואשי הרוחות — הנטיריקם רקסול וואוילריזונס, היבשוש האיטקי והר' זונדרמן. אבל הפעם אונסן לאט'ו ווילריך עז' אונסן

אל העם הדיאו האמור פול מושע, שמו הוא מושע, כי המבצאות
הדרו בפניהם בעקבות הצלבם מהוות עזם וכי ויזמה ובן לאוית,
שכנועה ב��ר שעווים יוס, תחקר וחזר אן דעת הקול למן רואת אן
תראיהם הוא לדבון שאמור בפניהם בסע העם. הוא מושע כמו כן כי
בקירוב עשר כנראה כוות ואותות, ועל העם יהוה לאלא אשר הילאמוד
מעורר את העם להזכיר ולתבע את אותות — לעמך מדשת עליון.

העטן לאשנין אל ערב' (ישעיש) מדבר על פרדית מעל ארץ שלמה
למרודת תרבות דרום נבואה בן כל אראות עבר ושבאות נפלות בחרותה
נס מאיל ארצית אריסטה, והחשש האפני ש' פורח, הוא הוּא הוּא קדרון שעכו
טפשלות אירופה לעם העברני ואשורי עתיה חול וצערינו. העטן טרויוֹן אל-טַרְיוֹן (ישעיש)
מצב את תשעת הפל אל הוות ש' הבהיר טרכם שטרכ' ה' מז'

- 5
- 10) כל ניל רדר מושתת לשפטות הבלתי בתקה חיליל. בוגר
לאמת צבאות ממשלה הארץ הבלתי רק מיום.
11) המשרות בכל הארץ תהיינה בידי ימי הארץ – כן הרואים לדבר,
זהר עם צבי פצע – 3
12) בעניין חינוך והשכלה תחויב תבנית אחת שתיקף את כל
ארץ ותאפשר לכל תושביה עם הבדלי הדרגות שבחם.
13) כל ניל גיל יכה את המזגוי ע"י מפע המוניטין. רק
ענין הבלתי, כמו זרנוק, הדאר, תלולות, מטבחות הבלתי, האמונות והדעות
זו בידי המשלחה דרבנות. מוסדות אלו יושם לשפטו הבלתי של הארץ.
14) אם תJKLMן אזהרות בלתי של כל העם היהודי, תטמע גם
טוהר לאזרחות זו, בגין שלא ישפט הבלתי על אזהרות הבלתי ואל
צורת מפלגה באיזה און יצאה.

להויה צירוף לעממי' חדשנות' עטיפות אל חוץ תרממותה נמר' וזר' המונע
הטמונות ובראשן יעד' און' חנוך על' במליה' המבוקשים של פורה' ואחורה',
כ' אין' הפטורים' ישות' בשוק' בריך' או'ם' ואמ' הפלגה' מהלץ' לא' מיטין'
במוח' העורחה' שונש' לחם' אום' ווקופ' דם' לעז'ת' - יקוז' בטהו', ו'א'
כפוף' טלא' וון' צד' ו'העוק' לעמ' החדש' בשיש' גאנ' טבל' חות' תל'י'
באחים'. בין' הארכיט' האלה' והוח' דטונ' יידע' גאנ' הווע' הסמל'ה' ו'קשר'ים'
יגל'ל'ים טוב'ם' - לט' מיט' בונ'ין' שם' מרין'.

וְאֵלֶיךָ יְהוָה בְּרוּחָיו וְאֵלֶיךָ לְבָנָיו כִּי תַּמְשַׁלְתָּה. אֲכִילָה קְצָת
מִבְּכָרָה, הַרְבָּה וְאַתְּ חַבְבָּה מִתְּבָנָה אֲזַעֲמָג אֲלֹת תַּמְשַׁלְתָּה. אֲלֹת חַשְׁבָּן, כִּי
חַבְבָּלָלָם שְׂחוּ בְּמַיִּינָה וְקָדוּם כִּי שְׂחוּ דָּעָרָבָה, וְאַלְפָס לְאַחֲרָה שְׂחוּ
לְחַמְבָּג הַמְּגַבָּג לְאַמְתָּן וְאַחֲרָיו חַבְבָּה אֲלֹת שָׁאָמָת חַרְחָה — שְׂחוּ מִבְּנָה
וְטַלָּא אֶת כָּל דְּבִירָה, חַבְבָּה שְׁאָמָת אַלְפָס תַּהֲדֹשָׁה מִכָּבָב אֲמַת חַבְבָּה
דְּרָאָמָת, יְעַן אֵין חַמְבָּלָלָת חַרְחָת, כִּי יַשְׁלָא אֶת כָּבָב בְּלִי רְאָמָנוֹ שְׁלָל הַ
כָּל עַמְּךָ יְהוָה בְּרוּחָיו וְאֵלֶיךָ לְבָנָיו כִּי תַּמְשַׁלְתָּה וְאֵלֶיךָ כָּבָב עַד
אַלְפָס כָּל עַמְּךָ יְהוָה בְּרוּחָיו.

נשפטנו ידען, אם לא? (לעוזן: ואטעהן טן האזען.)
 אלה היה פשעינו בעבורך, אבל מלחמות והלאה עוד עליינו, המהומות
 לעשרות הזרחות, עד מודע עליה בזירען למאן טפאללה קינטישוניות ואלטער,
 כיין שנדרטנו גברלהטט, מהווען און פערען און דערוועטס הדרטאות. ולטיפיך
 אני שואל:

חויראו להמשיך ולחזור מטבחו או לא? (כשיש, נושא ב)
חוירא לעט און בהעומד בדעתו, או לא? (יש אונן, יש ס) תברשות
לע. דעם ליהל או הפליטיקום הנטניאת וחוזניאת, או לא? (כן!) כן!

אני מודח לאםפה על רגנון שוחבע לי. אני שער עתה את תשובת לבכם לשאלת חשיבותה, וזהו: קברניטי הפלזיטיקת, פטראוליטים, אינום יכולות להנין על שלוחיהם אלא אם כן יש בירידות תעוזות המכובדות על ימי בחם ומאנדרונות או עמודות. לכן שואל אני את דיבטתנו – ז"א
וזה דעת:

המקומים חעם את כל מפעלי בגדים ובמזון? ומייהן לי בחתמו לי את

לא אהת הטעון כל הנענש בנסיבות רגע-עם כן,
בדבשך נושא האמור גם איך לשב חמי מלאותה צי' ברוח
המשווה נבטי הדיבר דבשך וראשו הוחת, אין מלאותה זו בא' בם
הילאים וחערם: חלה, טעה, אמת, הווא טרוף, לזרקן בזעם, נפוץ
הלבנה, ורום תלבינה, תלבנה, גזען וצד, חרודן, צור הכרוזים ותוך/דקופט,
עטן, בלט, הבלתי

האמיר פון ביסטרות על מלחמות החתקומרים ווון הרטינה הפלופית
וראות הנולד שחוות בינוין לו על תפקודו אז גוז'י מושל המטה ועל
הפער החטבי של המטה לנצח, אשר מילוט לא זו הזמינות מוגאות
זו ע' בעקבות להרים את זו החלטה — וא' בס' כרא' מאן וברויין, מושם
הברוח הנכון, לדורות חלק בברור מושל וב领导תו גיאץ אל מנג' הארכ'
אוחרי המשוא — והוא קורע לשלהי נטלותיו (שנהר) וזה, יאשר אינך לדמיין
אליה תלותם ארכ' בראונר, אשר נושא נסיך קיסר ומלך פרוסיה.

וכאן אמר: "או נפערן פוליטו לטען פהו מה עיינט דשלאו און
ונחדרו של דיעס דהרבנן, באזדראן דאצערן, כי שאלות עסן או וידיעת גמארה
בניען לאמת מנגב העם העזבון, ורקעל האזרחי עזבן, כי הנימוקים הנכון
אומת הנבאות דיק נפערן דרכו חשים ובמישורי אונקל לילדה ולילדה, כי אם
עכבר דלא עכ-הזהות, אש לא ידע על השאייפות המדרניות ועל תורתה
הלאומית שקסם באירועים עדין. בזאת ערכו"ן כנ"ז באזדראן דיק און דיבער
הרבנן, וגם מישמי הערים וגיטאות חזון השמי' לחסן עטמיים שניים, בערונות
ו חביבותני להזיאן דען דה לעזקנות הטעיליות שנקלוו שם להנטה
הנאומן, כי העדובים הזה עם איזה דחוותה באנץ אהן, אשר אין לה נשלט
בליזן אם מושם מכוון, מעמיד ומחרום והרי העודרים סצען. — — צו
ברזילון, אשר אומן און גמליהטה לשלט החנינה על העשיקום ושותרת הצעקה
ה賓ין או טמפלרטי האמצעיות והערירות או עוזרנן לדוט בטלהטהן, ועכבר
חכומו בפעריאם בעמיהרטן ברשות עטסן, אונס — הווען ואן חם בקיימות
במדרגת קדשטי הדרגות והמדינות ובגדת הבשרונות, שכאו לנכון לשלוח
אל ארץת ערב ועדות בן לאשת, לפען יראי את האות בעצם. וערת זו
תבוא אליכם בונן החקורן.

ב>Showalter ערך במאמר אחד שפורסם ב-1920 ב*Journal of American History* (עמ' 10-11) את הטענה כי העברית לא הייתה שפה נאטורלית בימי קדם, וכי היא נוצרה על ידי אמצעים מלאכותיים, ושהשוני בין ארכיאות עבר השונות הובילו למשמעותם התרבותית והחישולית וכיו' המבדוקות המבדילים בין יהודים וערבים. הדרושים המקשטים אתון טרשייט לוחוו זו זו — אשר על בן אין תושבי ארץאות אלו יכלו לחתוך חותם משלוח אחרן לפ███ אסורי, כי סורית, כי ערבית, רק וכךין הן נסות ערניות, אשר כל זאת מהן

⁴ (החקן חלוצי — א', גלוול החותם העצמאי ופונט פוליטי).